

opusdei.org

Påve Franciskus: Nycklar till hans tänkesätt

I en ny bok av Mariano Fazio, regionalvikarie för Opus Dei i Argentina, skisseras huvudidéerna som ligger Påve Franciskus varmt om hjärtat, samt återberättas några personliga minnen från författarens många möten med Ärkebiskop Bergoglio genom åren.

2013-10-21

Msgr. Mariano Fazio, regionalvikarie för Opus Dei i Argentina sedan 2010, träffade kardinal Bergoglio för första gången i Rom år 2000 när han arbetade vid Påvliga universitet av det Heliga korset. Han har författat över tjugo böcker, och tjänstgjorde som rektor för universitetet mellan år 2002 och 2008.

Genom åren har han haft många vänskapliga möten med den nuvarande Påven. I ett kortare format skisserar denna bok på ett livfullt sätt några huvudidéer som ligger Påve Fransiskus varmt om hjärtat, samt berättar några minnen vilka tydliggör författarens fulla högaktning för sin landsman.

Bland ämnena märks vikten av att försvara det mänskliga livet och äktenskapet, samt behovet av att ”gå ut till periferin” och möta människor där de är. Det sistnämnda återspeglas i kardinal Bergoglios

starka stöd till de så kallade ”kåkstadsprästerna” för deras evangelisering av Buenos Aires fattigaste områden. Deras insats var förankrad i katekesundervisning och utbildningsprojekt för fostran av mänsklig värdighet, och det skulle inte, markerade Bergoglio, blandas ihop med en alltför politisk befrielseologi.

Johannes Paulus II:s uppmaning till en ”tro som blir kultur” lyfts också fram som av särskild betydelse för Bergoglio. I folklig fromhet ser han den ”effektiva bäraren av den kulturella syntesen som utvecklats i Latinamerika” under århundradena. ”Folklig fromhet har en djup känsla av transcendens, och är samtidigt en verklig upplevelse av Guds närhet [...] den skänker mening till arbetet, till festligheter, till solidariteten, till vänskap, till familjen, samt en glädje över sin egenupplevda värdighet, som inte känner sig förringad av

fattigdomen och de enklare förhållanden som människor lever under.

Mariano Fazio har med många personliga minnen i boken. ”Jag har tre brev som han skickat till mig de senaste åren. Närhelst jag skickade honom något, svarade han för hand. Formatet var alltid detsamma: ett stort kort med en bild på La Virgen Desatanudos (Maria Knutlöserskan), en målning från en kyrka i Augsburg i Tyskland, som han har gjort känd i Buenos Aires. I marginalen skrev han med fin stil, likt Benedictus XVI, ett par personliga och tillgivna rader. Här är några: ’Jag önskar dig en helgad och god Jul. Må Jesus välsigna dig och Vår Fru ta hand om dig. Och jag ber dig, vänligen, om dina och andras böner.’

Till dessa brevkort fogade han alltid två helgonbilder: en av S:t Josef och S:ta Thérèse av Jesusbarnet, två

helgon som han var mycket hängiven. På baksidan av bilden på S:t Josef stod S:ta Teresa av Ávilas berömda text om vilken verkan hängivenheten av den Helige Patriarken har. Vid olika tillfällen när, efter att ha talat med honom, jag bad om hans välsignelse, åkallade han alltid dessa helgon och ställde mig därtill under S:t Josefmariás beskydd.”

Boken avslutas med ett långt och gripande brev från Ärkebiskopen Bergoglio i juli 2007 till präster och ordensfolk i hans stift om bönens betydelse (Fazio poängterar att brevet är högst relevant även för lekmän).

Efter att flera gånger ha anknutit till Abrahams vädjan till Herren från Första Moseboken att inte förstöra de omoraliska städerna om han hittar tillräckligt många rättfärdiga invånare däri, tar Ärkebiskopen vid:

ställd inför ”en sekulariserad civilisation som förkunnar sina principer och hetsiga ’värderingar’ med sådan fräckhet och självsäkerhet att det skakar oss i våra övertygelser”, finns det en risk för ”en nederlagets psykologi som reducerar oss till en defensiv position. Där skrumprar vår själ, och manifesterar sig fegheten.” Den enda lösningen är att tillgripa bönen: ”barnets bön, de fattigas och enklas bön, bönen från de anspråkslösa, de fattiga som inte har någon tillflykt. Jag ber vår Herre att vi blir mer alltmer bönfallande, som han var när han levde bland oss; att han gör oss till enträgna bedjare inför Fadern.”
